ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 29/07/2021 a les 08:00

El Diluvi: «Si les cançons tradicionals no queden enregistrades i actualitzades, acabaran perdent-se»

Estrenem el nou tema de la banda? de L'Acoià amb la col·laboració dels dos referents de la cançó tradicional valenciana 'Botifarra' i Hilari Alonso

El Diluvi | Arxiu

El septet de L'Alcoià, **El Diluvi**, ha anat descobrint algunes peces en els darrers mesos que acabaran formant el mosaic del nou àlbum. Van començar la trajectòria homenatjant **Ovidi Montllor**, però ja s'han consolidat com a banda de 'folk modern' -com diuen ells mateixos-, i són a punt de treure el cinquè disc. Avui coneixem una de les melodies que el configurarà, "Quin fandango!", amb la col·laboració de **Pep Gimeno 'Botifarra'** i **Hilari Alonso**, tot parlant amb una de les veus del grup, Flora Sempere.

"Quin fandango!" és una actualització de la música tradicional amb electrònica i sonoritats més actuals: una cosa en què ja us heu convertit tots uns experts!
Treballem en aquesta direcció perquè ens veiem influenciats per la música que escoltem i la música d'avui dia, que en la seva gran majoria, gasta aquests elements i recursos de música electrònica. Tot i que aquestes influències, ens esforcem a conservar la sonoritat tan típica d'**El**

Diluvi -que realment ja només amb els instruments que portem (l'acordió, la bandúrria, el violí...) ja aconseguim, però així i tot volem anar un pas més endavant-. D'altra banda, també hi ha una voluntat de mantenir el nostre folklore viu, i per això hem versionat una cançó tradicional com el "Fandango d'Onil". Aquestes cançons tan típiques que han anat passant de boca en boca, si no queden enregistrades i actualitzades d'alguna manera, jo crec que acabaran perdent-se.

Per aquest tema, a més, heu comptat amb la col·laboració de dos artistes referencials de la música d'arrel valenciana com són Pep Gimeno 'Botifarra' i Hilari Alonso. Com va sorgir i com ha estat treballar amb ells?
Tant '**Botifarra'** com **Hilari** feia molt de temps que ens anaven tirant la canya! [RIU]. Tots dos van venir al nostre concert al Feslloc del 2019, i ens van dir que els agradàvem molt: 'quina passada, és que feu versions de la música que nosaltres fem, però més modernitzada!'. Així que ens van proposar fer alguna coseta junts, però no acabàvem de decidir-nos. I amb la pandèmia per fi vam trobar el moment de fer aquesta versió, i fer-la amb ells, que és tot un paler, perquè són referents de la música tradicional, del cant d'arrel dels valencians i les valencianes. I així va començar el projecte, tot i que ha passat molt temps: li hem pegat moltes voltes en eixa cançó! Al principi no sabíem gaire per on portar-la, i l'únic que ens van demanar **'Botifarra'** i **Hilari** era que fos una cançoneta d'Alacant, i per això vam triar el "Fandango d'Onil"!

Video: https://www.youtube.com/watch?v=wUI4E5g5xn8
Fa poc vau publicar també "Tot amor falla", que té un component més ?mestís'. Què podem esperar d'aquest nou disc que esteu preparant?
Sí, recentment vam publicar "Tot amor falla", que és un estil més mestís, tot molt barrejat... hi vam tontejar fins i tot amb l'autotune, que jo sempre n'he estat reticent i ara no em desagrada! Del nou disc, sense voler ja estem enviant pistes del que podrà ser: mantenint l'essència, eixos instruments tradicionals, valencians, però jugant-hi, buscant eixes sonoritats més modernes, més electròniques, desconstruint coses que han sigut sempre d'una forma, i fent-les d'una altra. El disc m'agrade perquè crec que és molt variat, molt diferent, i no només a nivell musical, sinó que crec que la temàtica de les lletres també és molt variada. Crec que és molt bonic, de veritat, ens hem superat. Jo diria que en aquest àlbum hem aconseguit fer un passet més endavant.

Per aquest estiu teniu diversos bolos ja aparaulats, que esperem que la pandèmia us permeti finalment realitzar: a Benigànim (07/08), Sitges (12/08), Elx (14/08)... Com plantegeu el directe, feu alguna mena d'adaptació?
Ens estem adaptant una miqueta com podem. Amb la pandèmia, sobretot l'any passat, vam haver d'adaptar el directe a teatres, formats més tranquil·lets i amb la gent asseguda. També vam recuperar molt les versions més antigues que fèiem de l'**Ovidi**, perquè a més va coincidir amb l'any Ovidi, i volíem fer-li l'homenatge que mereixia. Aquest any ens trobem que hi ha concerts on ja comencen a deixar-hi ballar, altres que no, i altres que encara que siga amb el públic assegut, no tenen el caràcter seriós i pausat d'un teatre. Procurem adaptar-nos una miqueta a tot, i intentem arribar al major públic possible, tant a qui li agrada estar més tranquil·lament i pausada, com a qui té ganes de ballar.